

[Socialministeren.]

Regering, som det lyder, sigter og sigter og spejder omhyggeligt efter, om der skulde blive et eller andet brugeligt tilbage af det hele Lovstof. *Se, sigte og sætte*, sætte Fingeren paa det brugelige, det er det, der er Venstres eneste Opgave overfor den sociale Lovgivning. Det er Venstres uegenlyttige og ideelle Formaal med alle de Spørgsmaal, de har overfløjet os med.

Jeg føler Trang til for mit Embedes Vedkommende at takke for den omhyggelige Hjælp til at finde det brugelige. Jeg maa da forstaa Velvillien saaledes, at det er til Brug for Landstinget, at man yder denne Assistance, det er Landstinget, der skal skaffe Resultatet frem efter Folketingets Spørgeri; thi for Venstre er det ikke hidtil lykkedes at bruge noget vedrørende Fattighjælpens Eftergivelse eller at faa Øje paa det naturlige i at øge Statskassens Tilskud til Hjelpekasserne, skønt disses Udgifter er steget til lige det dobbelte, eller at indse, at de arbejdsløse efter aarelang Arbejdsløshed og Nød bør have andet end regulær Fattighjælp eller Hjelpekassehjælp, eller at der er nogen som helst Mening i at yde Aldersrentenydere, Invalidere og Sygehjælp, en Smule, oven i Købet efter den enkelte Kommunes Skøn.

Jeg højagter enhver videnskabelig Sysel, jeg beundrer altid den saglige Dygtighed, jeg mener kun, at Venstre i Folketinget har udfoldet disse beundringsværdige Egenskaber saa længe og saa omhyggeligt, at Landstinget maa kunne faa det brugelige i Sigte, selv om det kun drejer sig om de allerfattigste her i Landet.

Det vilde dog være ganske urimeligt af mig, om jeg indskrænkede mig til at takke Venstre, men ikke ogsaa føjede nogle anerkendende Ord til overfor det konservative Folkeparti. Dets Indsats bestaar ikke i at spørge, dette Parti lider overhovedet ikke af Spørgesyge. Tværtimod. Det ved alting, det ved ogsaa paa disse Omraader langt mere end Socialministeren, af hvem man dog kunde kræve nogen Indsigt. Partiets ærede Udvalgsmedlemmer, de Herrer Ulrich og Vesterager, skriver selv i Betænkningen, at man

„maa være af den Opfattelse, at Regeringen meget vel, om den havde ønsket det, kunde have forelagt Rigsdagen en samlet Oversigt over de Ændringer i den sociale Lovgivning, som Regeringen maatte ønske at foreslaa“. Og de slutter disse faa Linier med, at man „maa afvente den samlede Behand-

ling af vor sociale Lovgivning, som Rigsdagen efter Mindretallets Opfattelse alt-saa allerede burde have arbejdet med jævnsides med Behandlingen af det konservative Folkeforsikringsforslag“.

Det er ret beskæmmende for en anden en at læse denne Domskonklusion, selv om det vilde være noget mere interessant at høre Præmisserne ogsaa; men dem beder jeg herved den ærede Ordfører Hr. Vesterager om at meddele.

Hvad menes der med, at Regeringen meget vel kunde have forelagt den samlede Oversigt over den sociale Lovgivning? Den sociale Lovgivning omfatter over tyve til Dels meget omfattende Love, som det er Hensigten at sammenarbejde til fire efter et samlet nyt System. Jeg tror, det er stor Skade, at jeg ikke har faaet de ærede Ekspertter, de Herrer Vesterager og Ulrich, i Nærarbejde. Hvilken Lettelse vilde det ikke have været i det næsten haabløse Arbejde at faa alle disse Ændringer gjort op og beregnet i Løbet af fire, fem Maaneder?

Jeg glæder mig altsaa til at faa oplyst, naar den ærede Ordfører Hr. Vesterager faar Ordet, hvorledes der skulde have været arbejdet hurtigere, end der er, ved denne Revision af den sociale Lovgivning, og hvilke bedre Kræfter der skulde have været taget i Brug, end dem, der er brugt, Jeg brænder af Nysgerrighed efter at høre den ærede Ordfører begrunde den Kritik, som hidtil kun har vakt Munterhed blandt dem, der har noget Kendskab til det, det drejer sig om, og som har noget Kendskab til Opgavens hele Størrelse, men maaske ikke saa stor en Munterhed som den Sammenstilling mellem det konservative Tvangsforsikringsforslag og det Mylder af andre Problemer, der kommer frem ved Revisionen af den sociale Lovgivning.

Personlig har jeg ikke følt mig særlig opmuntret ved denne Omgang Overlegenhed; men jeg venter nu paa en virkelig Begrundelse af det, der for mig foreløbig maa staa som den fadeste Godtkøbskritik.

Ordføreren (Holger Larsen): Jeg havde det Indtryk, at de to ærede Ordførere nærmest var kede af deres Stilling her i Dag, og det forstaaer jeg saa udmærket godt, for efterhaanden som de kom frem i deres Tale, viste det sig jo, at der ikke var et eneste virkelig sagligt Argument, der kunde fremføres for deres Standpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen begyndte at omregne som sædvanligt, han omregner Kronen bestandigt. Men derved faar de gamle jo ikke mere Hjælp eller